

GROETEN UIT PARIJS!

Elk jaar vieren we het begin van de maristen op de dag van Fourvière (23 juli 1816). De eerste maristen maakten duidelijk dat zij zich volledig wilden inzetten om het werk van Maria te verrichten. Zij waren zich waarschijnlijk niet bewust welke initiatieven vanuit deze belofte zouden ontstaan, maar het werd bijna onmiddellijk duidelijk dat zij iets zouden kunnen bijdragen aan educatie.

De pioniers namen al snel initiatieven om aan de minder bedeeden, die zij in de eerste jaren van hun activiteiten ontmoetten, scholing te geven. Deze betrokkenheid bij educatie staat in de Constituties van de Sociëteit van Maria en hele generaties maristen hebben zich volledig daar voor ingezet. Natuurlijk is er veel veranderd over de jaren.

Paus Franciscus maakte de volgende krachtige verklaring in zijn toespraak op 25 juni 2018 aan de "Gravissimum Educationis" Foundation: "Alleen door de educatie te veranderen, kunnen we de wereld veranderen". Om als gelovigen op de uitdagingen van de huidige globale maatschappij in te kunnen gaan, gaan we terug naar onze wortels en zijn we overtuigd dat wij als maristen iets kunnen betekenen voor onze tijd. Nu de scholen in onze provincie weer open gaan voor een nieuw schooljaar, voor zover mogelijk, lezen we enkele ervaringen van maristen die op scholen actief zijn, de moeite die zij zich geven om het idee van de maristen over educatie zelf te beleven en door te geven.

*Francisco Chauvet en
Martin McAnaney*

EUROINFO

JAPANESE WIJSHEID GEDEELD OP STE-MARIE, LA-SEYNE-SUR-MER, FRANKRIJK

Paddy O'Hare (Ier) schrijft: "Ste Marie is een van de drie maristenscholen in Toulon. De afdeling Christelijke Cultuur van het pastorale program biedt aan leerlingen van de hogere klassen verschillende workshops. Een nieuwe cursus, Inleiding in de Japanse Cultuur en Levensstijl, werd in 2015 aangeboden. Om de twee weken tref ik tien studenten. Het was een groot genoegen met hen te delen wat ik ontvangen had tijdens mijn 45 jaar als marist in Japan.

Japanse etiquette was deel van het programma, met daarbij inbegrepen het eten met stokjes (het oppikken van pinda's met eetstokjes was deel van de oefening). Het drinken van groene thee uit kleine kommen die men met beide handen vasthield gaf me de gelegenheid te praten over de "Theeceremonie". Door de vragen "waarom dit?" en "waarom dat?" te beantwoorden, kreeg ik de gelegenheid te praten over de culturele en religieuze waarden die ten grondslag liggen aan de Japanse cultuur. Boeddhisme en Shinto werden vaak vermeld alsook het begin van het christendom aldaar.

Het aanleggen van een Japanse tuin vroeg veel tijd en was een rommeltje maar het gaf wel een idee van het Japanse leven. Vorig jaar kreeg ik hulp van Akane san, een Japanse onderwijzer. Dat was geweldig. Met Nieuwjaar werd kalligrafie ingevoerd, iets wat ik zelf nooit goed heb geleerd. Origami, papier vouwen, is ook zeer populair. Het programma stopte dit jaar als een niet voltooide symfonie vanwege het coronavirus!"

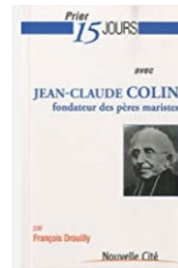
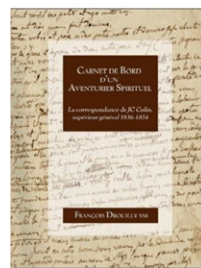
EEN MARISTENAUTEUR: FRANÇOIS DROUILLY (FR)

François, marist sinds 1963, werd priester gewijd in 1966. Hij was actief in de Franse maristencolleges in Senlis, Thionville en Bury. Hij onderwees in het Hoger Instituut voor Pedagogie (HIP). François schrijft : «Op het HIP werkte ik met een team om wat meer leven te brengen in bepaalde scholen door het organiseren van reflectiedagen voor leraren. Ik ben altijd geïnteresseerd geweest in de band tussen de Societeit van Maria en educatie – ouders, leerlingen en de gemeenschap.

Maristen zijn niet alleen leraren van Engels of van tekenen. Het is deel van hun roeping – de wezenlijke taak van de SM te kennen en bijdragen aan een betere opleiding. Ik ben geen vernieuwer, ik heb alles gekregen van P. Colin. Mijn manier van doen is onderdeel van een lange traditie die ons is overgeleverd door onze Stichter.»

François heeft verschillende teksten geschreven over het onderwijs. Een boek met meditaties over hoe te leven in onze huidige tijd als maristen, «Tisser un manteau de miséricorde», werd geschreven om het jubileum van barmhartigheid in 2016 te markeren. «Carnet de Bord d'un Aventurier Spirituel» volgt de spirituele erfenis van P. Colin. Toen hij geestelijk begeleider was in de Espace Bernadette in Nevers schreef hij over Bernadette Soubirous: «Bernadette, compagne d'espérance». «Onzichtbaar kiemt het zaad» is de vertaling van "Prier 15 jours avec Jean-Claude Colin, fondateur des Pères Maristes". (<https://bit.ly/FDrouilly>).

GEBEDSINTENTIE

Heer, we erkennen dat we klein zijn, maar wij stellen heel ons vertrouwen in U en in Maria, onze Moeder. Wij zijn uitgekozen om het Mariale gezicht van de kerk te laten zien in onze huidige wereld. Geef ons de genade om voor al onze broeders en zusters die wij op onze levenstocht tegenkomen dragers te zijn van barmhartigheid, leven en hoop.

COURS FÉNÉLON, MARISTENSCHOOL, FRANKRIJK

Op het ogenblik dat de scholen hun nieuwe leerjaar beginnen, schrijft Bernard Thomasset hoe het afgelopen jaar eindigde midden in een pandemie. "In de drie maristenscholen in Toulon is het leven verder gegaan ondanks het coronavirus, maar op een andere manier. We publiceerden een zondagsmeditatie voor het personeel en hun families. Gedurende de gehele lockdown hielden de pastoraal werkenden contact via internet met jong en oud, zij gaven nieuws door alsook persoonlijke overwegingen en gebeden.

Zo gauw de beperkingen werden opgeheven organiseerden we enkele bijeenkomsten – een bijeenkomst om het vormsel voor te bereiden van zes jongeren in het stadspark; de afsluitende bijeenkomst van een Maristen Formatie Programma waaraan 10 leraren deelnamen; een bijeenkomst van 15 leden van de lekgroep 'Maristes en éducation'. Een zeer ontroerend ogenblik was het vertrek van de studenten die hun eindexamen hadden gedaan en die afscheid namen van elkaar en van hun leraren in deze bijzondere tijd." Wat zal het komend jaar ons brengen?

